

Ad 11:

Bestemmelsen rammer indirekte asylsøgere, der er forfulgt i et land, hvor det ikke er nogen selvfølge, at man har eller har krav på at få udstedt rejsepas. Sådanne flygtninge har ofte kun ét håb: at andre vil hjælpe dem til illegalt at forlade hjemlandet.

Det er muligt, at det ikke er Justitsministeriets tanke, at de foreslåede regler skal administreres som beskrevet i eksempel 1-4 ovenfor. Det afgørende er imidlertid, at der ikke i lovforslaget er nogen garanti imod, at de rent faktisk bliver det. Risikoen for at man vender tilbage til en retstilstand som før 1. oktober 1983 er åbenbar.

På bestyrelsens vegne

HENRIK STEEN ANDERSEN

Svar:

1. a. Dansk Flygtningehjælp nævner i sit notat side 1, at der ikke ses at være nogen begrundelse for, at der efter lovforslaget ikke længere er et ubetinget retskrav på opholdstilladelse, hvis ansøgeren ikke er omfattet af flygtningekonventionen. Landsforeningen siger i sin udtalelse side 4, at det er vanskeligt at se, »hvilken sammehæng, der er mellem de aktuelle problemer (stor tilstrømning af asylsøgere) og forslagets ophævelse af en hidtidig retsgaranti, som også har gjort indtryk i udlandet«.

b. Uanset at der ikke består et ubetinget retskrav på meddelelse af opholdstilladelse til de såkaldte F-flygtninge, kan opholdstilladelse i sidste instans af flygtningenævnet meddeles i fuldt ud samme omfang som hidtil til asylansøgere, der ikke afvises eller udvises. Sagerne behandles under anvendelse af de retssikkerhedsgarantier, der er fastlagt i loven. Begrundelsen for, at det helt ubetingede retskrav foreslås ophævet, er, at Danmark er det eneste land, hvor der hidtil har bestået et retskrav for de facto-flygtninge, og at dette forhold i sig selv må antages at være en del af baggrunden for den uforholdsmæssigt store tilstrømning af asylansøgere til netop Danmark.

Ved den foreslåede ændring vil dansk lovgivning i højere grad komme til at minde om lovgivningen i andre vesteuropæiske lande. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmålene 7 og 21.

2. a. Dansk Flygtningehjælp nævner i sit notat side 1, at det er betænkeligt, at man afskærer muligheden for at give indrejsevisum

til asylsøgende efter andre og bredere kriterier end dem, der er nævnt i forslaget til affattelse af § 7, stk. 4.

b. Justitsministeriet kan hertil oplyse, at intet i lovforslaget er til hinder for, at der udstedes almindeligt indrejsevisum i videre omfang, end hvad der følger af § 7, stk. 4. I forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget kan der som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget side 8, højre spalte, tværtimod kunne vise sig at være et vist øget behov for at meddele visum til personer, der befinder sig i en akut politisk forfølgelsessituation.

3. a. Dansk Flygtningehjælp fremhæver, at det er yderst betænkeligt, at asylsøgere skal behandles efter de almindelige afvisningsbestemmelser i lovens kapitel 5. Som eksempel nævnes, at der formelt vil kunne afvises ud fra helt asyl-irrelevante grunde som sygdom, subsistensløshed eller lignende.

b. Justitsministeriet er enig med Flygtningehjælpen i, at afvisning ikke bør finde sted som følge af sygdom, subsistensløshed eller lignende. I bemærkningerne til lovforslaget side 11, højre spalte, fremhæves det da også, at udlændinge, der indrejser i landet uden fornødent pas og visum, vil kunne afvises i indtil tre måneder efter indreisen. Efter at de tre måneder er gået, kan der eventuelt ske udvisning, hvis den pågældende er her i landet uden fornøden tilladelse, jf. lovens § 24, nr. 5. Afvisning af asylansøgere vil således kun ske, hvis udlændingen har indrejseforbud og ikke har visum eller i øvrigt mangler pas og nødvendigt visum, jf. lovens § 28, stk. 1, nr. 1 og 2.